

Ο Κώστας Πράσουλας γράφει τη δική του ιστορία στο χώρο των πολεμικών τεχνών. Δάσκαλος με ήρεμη προσωπικότητα, εμπνέει εμπιστοσύνη στους μαθητές του και μεταδίδει τις γνώσεις του με αυτοπεποίθηση και σιγουριά. Μια ευγενική παρουσία με πείρα 34 χρόνων, που μέσα από σύνολο ασκήσεων που γυμνάζουν το σώμα φροντίζει παράλληλα και τον εσωτερικό του κόσμο. Δεν προπονεί μόνο το σώμα αλλά έχει εντυφώσει και πιο βαθειά ελέγχοντας –κατά μεγάλο βαθμό– τον εαυτό του. Γεννημένος στο Σύδνεϋ της Αυστραλίας με καταγωγή από τη Ναύπακτο και τον Πύργο Ηλείας. Μια πρώτη επαφή με τις πολεμικές τέχνες είχε σε ηλικία μόλις 6 ετών. Ο πατέρας του, αθλητικός τύπος που έπαιζε ποδόσφαιρο και πάλη ερασιτεχνικά τον πήγε σε ένα Κορεάτι δάσκαλο ο οποίος ξεκίνησε να του μαθαίνει tae kwon do. Ο Κώστας αγαπούσε την άθληση και έτσι συνέχισε με hapkido, kick boxing, παγκράτιο και jiu jitsu. Από πολύ νωρίς συνειδητοποίησε ότι για να μείνει στο χώρο θα έπρεπε οι πολεμικές τέχνες να μην παρέμεναν ένα απλό χόμπι αλλά η κύρια επαγγελματική του απασχόληση. Όπως και έγινε...

Για τον Κώστα Πράσουλα ο δρόμος των πολεμικών τεχνών βοηθά τον άνθρωπο να αποκτήσει αυτοέλεγχο, αυτοπεποίθηση, αυτοσεβασμό, αυτοπειθαρχία. Όλα αυτά τα στοιχεία προσδίδουν ηρεμία, σωστή αξιολόγηση των καταστάσεων και σωστή και γρήγορη λήψη αποφάσεων. Παρακολουθεί διαρκώς σεμινάρια και ταξιδεύει Αμερική, Ταϊλάνδη, Κορέα για να βελτιώνεται διαρκώς. Όπως λέει και ο ίδιος, η μάθηση δεν σταματάει ποτέ. Πάντα υπάρχει κάτι να μάθουμε, κάθε μέρα. Μάθηση σημαίνει συνεχής αποκάλυψη. Αναζητά την ειδησιότητα και την ενημέρωση και γενικά είναι αφοσιωμένος στην προσπάθεια απόκτησης γνώσεων. Ο χώρος των πολεμικών τεχνών είναι πολύπλευρος και εξελισσόμενος επομένως έχει υποχρέωση απέναντι στον εαυτό του και στους μαθητές του να διευρύνεται και να επεκτείνεται. Πριν λίγες εβδομάδες ο δάσκαλος Κώστας Πράσουλας βραβεύθηκε από το Διεθνές Συνέδριο Πολεμικών Τεχνών (EFC) για εξαιρετική επαγγελματική παρουσία και αφοσίωση στο χώρο των πολεμικών τεχνών.

Είχαμε την ευκαιρία να συνομιλήσουμε με το δάσκαλο Κώστα Πράσουλα στη σχολή του, στο Μάρικβιλ, λίγες μέρες μετά τη βράβευσή του.

Κώστας Πράσουλας Αυτοάμυνα με στυλ και ήθος

Επιμέλεια, συνέντευξη: Άννα Αρσένη

Master Κώστα Πράσουλα, καταρχήν συγχαρητήρια για την βράβευσή σας. Κάθε επιτυχία έχει και το τίμημά της. Εσείς τι θυσιάζατε από την προσωπική σας ζωή για να φτάσετε εδώ που φτάσατε;

Δεν το βλέπω σαν «θυσία». Έχω σαν αρχή την ρήση των αρχαίων «παν μέτρον άριστον». Ναι θα υπάρξουν φορές –όταν χρειάζεται να επιτευχθεί κάποιος συγκεκριμένος στόχος– που θα πρέπει να ‘πειθαρχήσουμε το σώμα και το μυαλό μας’. Αλλά αυτό δεν είναι θυσία... Είναι άσκηση, είναι δύναμη χαρακτήρας, είναι αφοσίωση στην επίτευξη του στόχου. Η πειθαρχία δεν είναι θυσία αλλά η γέφυρα μεταξύ στόχου και επίτευξης του στόχου.

Λίγα λόγια για το πρόσφατο Συνέδριο στο οποίο και βραβεύτηκες.

Πρόκειται για ένα Διεθνές συνέδριο πολεμικών τεχνών που διεξάγεται κάθε χρόνο. Την επόμενη χρονιά θα λάβει χώρα στην Μελβούρνη. Θα υπάρχουν άτομα από Αμερική, Ευρώπη, Νέα Ζηλανδία. Επίσημοι προσκεκλημένοι που μοιράζονται ιδέες και πληροφορίες και αναγνωρίζουν δασκάλους για τις προσπάθειες και την δέσμευσή τους στις πολεμικές τέχνες. Μου ζήτησαν να διδάξω μαθητές στο επόμενο συνέδριο και αισθάνομαι μεγάλη τιμή.

Να σταθούμε λίγο στα συναισθήματά σου το Σάββατο της 7ης Φεβρουαρίου 2015, στην Μελβούρνη. Να σε μεταφέρω λίγο το Διεθνές Συνέδριο και στα βραβεία που δόθηκαν εκείνη τη βραδιά, στο κόκτειλ πάρτυ. Πως αισθάνθηκες με την βράβευσή σου;

Σοκ... Καταρχήν δεν γνώριζα ότι θα βραβευθώ. Ήταν μια εξαιρετικά ευχάριστη βραδιά με ποικιλία συναισθημάτων. Δεν ήταν το απλό συναίσθημα της χαράς και ικανοποίησης που αισθάνθηκα όταν πήρα το πρώτο μου βραβείο, αλλά κάτι πιο ουσιαστικό. Εκείνη τη βραδιά αισθάνθηκα ότι η πορεία μου όλα αυτά τα χρόνια απέδωσε καρπούς. Κι αυτό γιατί βρέθηκα στον ίδιο χώρο με μαθητές μου και είδα την περηφάνεια που αισθάνθηκαν για το δάσκαλό τους. Αυτό είναι ένα πολύ θετικό συναίσθημα.

Λίγα λόγια για τη σχολή σου.

Η Σχολή ονομάζεται Zeus International Martial Arts Academy. Βρίσκεται στο

Μάρικβιλ, (γωνία Livingstone Road & Frazer St) και διδάσκουμε πολεμικές τέχνες για όλες τις ηλικίες (ξεκινώντας από τεσσάρων χρόνων).

Με ποιο κριτήριο επιλέγεις τους δασκάλους που σε βοηθάνε στη Σχολή;

Βασικό κριτήριο αποτελεί ο χαρακτήρας. Ακολουθεί ο σεβασμός στο συνάνθρωπο και η τεχνική. Αφήνω την τεχνική τελευταία, γιατί είναι κάτι που μπορείς να μάθεις και να βελτιώσεις. Ο χαρακτήρας και ο σεβασμός πηγάζουν από τον εσωτερικό σου κόσμο. Μπορεί κάποιος να δείχνει σεβασμό, αλλά... ο χαρακτήρας δεν διδάσκεται!

Όλο αυτό το διάστημα έχεις ξεχωρίσει κάποιο μαθητή σου;

Αντιμετωπίζω τον κάθε μαθητή ανάλογα με τις δυνατότητές του και την προσωπικότητά του. Όλοι μας έχουμε τα προβλήματά μας και όλοι μας δίνουμε τη δική μας μάχη. Όχι δεν ξεχωρίζω μαθητές, αλλά αισθάνομαι περήφανος για αυτούς που παλεύουν ενάντια στις αντιξοότητες. Επιτρέψτε μου να αναφέρω την περίπτωση του Αλέξανδρου, ο οποίος είχε γεννηθεί με πρόβλημα ακοής. Όταν άρχισε να γυμνάζεται μαζί μου ήταν 6-7 ετών. Αυτό το παιδί είχε πρόβλημα ισορροπίας, γιατί όπως όλοι γνωρίζουμε η απώλεια ακοής δημιουργεί έλλειψη ισορροπίας. Ο κοινωνικός κόσμος αυτού του παιδιού ήταν αναστατωμένος. Είχε έλλειψη κοινωνικής ζωής, δεν μπορούσε να τρέξει, δεν είχε το «κουράγιο» να συναναστρέφεται με άλλα παιδιά! Ο αγώνας του Αλέξανδρου ήταν καθημερινός, το κέρδος όμως, τεράστιο. Ο Αλέξανδρος σε ηλικία 15-16 ετών ναι μεν δεν είχε την τεχνική που είχαν άλλα παιδιά, ΑΛΛΑ κατάφερε να τρέχει, να σου μιλάει και να σε κοιτάει στα μάτια. Έγινε κοινωνικός και όλη η ομάδα τον σεβόταν.. Αυτός είναι ένας μαθητής μου που απέδειξε περίτρανα πόση εσωτερική δύναμη κρύβει κανείς μέσα του. Αυτό το προσωπικό επίτευγμα του Αλέξανδρου σε διάστημα 10 ετών είναι καλύτερο από οποιαδήποτε ζώνη, από οποιοδήποτε πρωταθλητισμό!

Έχετε κάποια προτίμηση σε κάποιο συγκεκριμένο σύστημα πολεμικής τέχνης; Όχι. Σε γενικές γραμμές όλα τα στυλ (άλλα λιγότερο, άλλα περισσότερο)